

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra Fædra

Citation: Bang, Herman: "Fædra. Brudstykker af et livs historie.", i Bang, Herman: *Fædra. Brudstykker af et livs historie.*, J.H. Schubothes boghandel. Græbes bogtrykkeri, 1883, s. 236. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang11val-shoot-idm140665831611264/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fædra. Brudstykker af et livs historie.

Øinene fra Gulvet: Men var det dog ikke paa Tide at holde op? sagde han.

--- Hvis De mener det, sagde Konferentsraaden. Jeg selv er ingen Ven af Indsprøitninger. Iøvrigt tror jeg paa ingen Maade, at Grevindens Tilstand giver Anledning til at nære Ængstelse . . . Hun er meget nervøs . . . ganske vist . . . men ---
— Hun er mer end nervøs, Konferentsraad . . .
Hun er abnorm, og hun ængster mig . . .

— Abnorm? . . . Grevinden har altid været af et eksalteret Temperament. Jeg har aldrig fundet nogen, hvor det moralske og det fysiske hænger saa nøie sammen, som hos hende . . . Enhver moralsk Lidelse viser sig hos Grevinden strax som en fysisk Smerte — og naar saa noget støder til . . . Kunde det ikke tænkes, at --- Grevinden i den sidste Tid sjælelig havde lidt under et eller andet?

Greven svarede ikke straks. Nei, sagde han, jeg kan ikke tænke mig noget.

Der blev paany en Stilhed, som Konferentsraaden afbrød: Morfinen vil jeg naturligvis standse, sagde han. Ved en skaansom Afværrning . . .

Greven knappede sin Frakke: Ja, naar vi blot véd, alt bliver gjort.

Han stod atter lidt, og aandsfraværende, mens han gav Konferentsraaden Haanden, sagde han:

— Naturligvis bliver det nok bedre.

Da Konferentsraaden tog i Sygebesøg, gik

han op til Ellen. Han traf hende ved Flygelet, Hun havde lige faaet sin anden Indsprøitning.

— God Dag, Konferentsraad, sagde hun og rakte ham Haanden med et Smil. Er der nogen, som har haft Bud efter Dem?

— Gud ske Lov — nei . . . Men jeg kørte her forbi og vilde saa sé herop. Smerterne i Fingrene er jo meget bedre?

— Ja — Konferentsraad — heldigvis lidt bedre.

— Hvorledes gaar det med Indsprøitningerne? sagde han og strøg Kniplingerne bort fra hendes Arm. Smerter Stikkene?

— Ganske lidt . . . men det er ikke noget at tale om . . .

Konferentsraaden betragtede Armen: Vi maa snart sé at holde op med at pine Deres smukke Arm, sagde han.

De talte om Dit og Dat og Konferentsraaden tog bort.

Den næste Morgen kom han selv for at give Ellen den første Dosis.

Hun havde sovet tungt den sidste Del af Natten, og hun var badet i Sved. Hun slog Øjnene op og saa Konferentsraaden. Mistænksom sagde hun: Er det Dem? Er Deres Ammanuinsis syg? og reiste sig besværligt op i Sengen.

— Nei, Deres Naade . . . men vi vil forsøge at formindske Deres Dosis ganske lidt.

Ellen saa hurtigt paa ham: Men mine stakkels